

17è CICLE DE SORTIDES DE CONÈIXER EL PLA DE L'ESTANY CAMÒS

6a sortida – diumenge, 10 de març de 2019

Centre d'Estudis Comarcals i Centre Excursionista de Banyoles

Camp Tancat o els Camp Rodó de can Punsunya. Santa Magdalena de Noves.

El Camp Tancat està en la Serra de Camós, situat en un trencall a la dreta en el camí que porta de can Ramió al coll de l'Asprell i al de can Gelada, passant per la banda solella del puig Bataller. Aquell trencall a la dreta portaria per la banda obaga cap el mas Punsunya. Ens trobem a uns 525 metres d'alçada al costat nord de la muntanya.

Es tracta d'un camp irregular d'uns 50 metres d'ample i 100 de llarg tot envoltat de pedres dretes, situades amb una separació d'entre 1 i 2 metres, i entre elles paret de pedra seca, ara parcialment caiguda, que delimita una superfície d'uns 3.000 m². La col·locació d'aquestes pedres, és ara per ara, d'origen desconegut, tot i això algun historiador va suggerir la hipòtesi que potser podria tenir un origen celta, similar a les que existeixen a Escòcia. La quantitat de pedres dretes es va comptabilitzar en aquell treball en 81, arribant les pedres a mesurar entre 1 i 1,5 metres d'alçada en 20 ocasions.

L'Esteve Bosch, de can Serrallonga ens va explicar que el **Camp Tancat** era per les ovelles, entre pedra i pedra s'hi posaven pals horitzontalment entrebesats perquè no sortissin les ovelles. Va dir que tindria aproximadament uns 150-200 anys. El camp és propietat de mas Punsunya.

Santa Magdalena de Noves és una església de Camós, protegida com a bé cultural d'interès local. Corona un petit turó situat a la vora esquerra del Matamors, al costat del mas Noves.

L'ermita de Santa Magdalena data de la fi del segle XI, encara que ha estat transformada posteriorment i avui és ben poc el que en resta del seu estat originari. L'indret de Noves apareix documentat per primera vegada en l'any 1019 en què Ramon Bonhom va donar a

la canònica gironina terres situades a Camós. El lloc era un mas situat dins el terme parroquial de Sant Vicenç de Camós, que fou venut l'any 1303 a Bernat, abat de Banyoles per Mair, fill de Salomó, un jueu de Besalú. La capella havia estat incorporada al mas i s'havia abandonat el culte catòlic al passar a mans dels jueus. Fins al 1544 no apareix aquesta capella en les visites pastorals. Pels voltants d'aquells anys fou construït el retaule. A la capçalera s'ubica el retaule de Santa Magdalena de Noves, que té una gran importància dins el patrimoni artístic de la nostra comarca. Aquesta obra, del segle XVI, és un

bon exemple per mostrar com s'interpreten les noves tendències artístiques del renaixement italià a la tradició local. Part del seu interès rau en què és un dels pocs exemples que es conserven de l'art que es feia al segle XVI. El retaule, que es divideix en setze compartiments, ens presenta escenes de la vida de Santa Magdalena, Sant Valeri i la Verge Maria.

Petita ermita romànica d'una sola nau de planta rectangular i un absis lateral rectangular, coberta amb volta de canó lleugerament apuntada. La portada, a ponent, un senzill arc de mig punt dovellat és protegida per un porxo afegit més tardanament a la construcció principal i que resta tancat per la banda de ponent. Una de les cantonades d'aquest porxo, realitzat amb murs de pedra i volta de canó, serveix de suport intermedi de l'escala d'accés a l'espadanya i al mateix temps és un terrat que permet l'accés al cor des de l'exterior. Entre la porta i un petit ull de bou a la part alta de la capçalera hi ha una finestra de doble esqueixada. Dues finestres més al mur de migdia foren obertes amb posterioritat. El mur de tramuntana té una capelleta circular, a manera d'absidiola, coronada exteriorment per una cornisa en cavet del mateix tipus que la que hi ha als murs laterals. Aquesta capella degué formar part de l'estructura original o fou construïda poc més endavant. L'aparell dels murs és de filades de pedra sorrenca només desbastada, fora de les cantonades i la cornisa que són de pedra travertínica de Banyoles ben tallada. L'obra es situaria a la primera meitat del segle XIII.

